स जहार तयोर्मध्ये मैथिलीं लोकशोषणः १
नभोनभस्ययोर्वृष्टिमवग्रह इवान्तरे ॥२९॥
तं विनिष्पिष्य काकुत्स्थौ पुरा दूषयति स्थलीं १
गन्धेनाशुचिना चेति वसुधायां निचखनतुः ॥३०॥
पञ्चवट्यां ततो रामः शासनात्कुम्भजन्मनः १
अनपोढस्थितिस्तस्थौ विन्ध्याद्रिः प्रकृताविव ॥३१॥
रावणावरजा तत्र राघवं मदनातुरा १
अभिपेदे निदाघार्ता बालीव मलयद्रुमं ॥३२॥
सा सीतासन्निधावेव तं वव्रे कथितान्वया १
अत्यारूढो हि नारीणामकालज्ञो मनोभवः ॥३३॥
कलत्रवानहं बाले कनीयांसं भजस्व मे १
इति रामो वृषस्यन्तीं वृषस्कन्धः शशास तां ॥३४॥
ज्येष्ठाभिगमनात्पूर्वं तेनाप्यनभिनन्दिता १
साभूद्रामाश्रया भूयो नदीवोभयकूलभाक् ॥३५॥
संरम्भं मैथिलीहासः क्षणं सौम्यां निनाय तां १
निवातस्तिमितां वेलां चन्द्रोदय इवोदधेः ॥३६॥
फलमस्योपहासस्य सद्यः प्राप्स्यसि पश्य मां १
मृग्याः परिभवो व्याघ्र्यामित्यवेहि त्वया कृतं ॥३७॥
इत्युक्त्वा मैथिलीं भर्तुरङ्कं निर्विशतीं भयात् १
रूपं शूर्पणखा नाम्नः सदृशं प्रत्यपद्यत ॥३८॥